

opgaver og lægge dem ind i EU-samarbejdet på et ikkemellemstatsligt samarbejdsgrundlag, altså i første søjle, ja, så krænker det det danske forbehold, som jeg har gengivet i min tidligere besvarelse. Og så er det en ny situation, og de andre lande må jo så respektere, at i den del af Schengensamarbejdet, som så ikke længere finder sted inden for rammerne af den konvention, som vi har tilsluttet os, er Danmark så ikke med, indtil det danske folk måtte beslutte det modsatte.

Sådan er det; der er fuld respekt over for den – om jeg så må sige – traktat, som det danske folk har med det danske parlament, den danske regering.

Så spørger hr. Tom Behnke: Kan man ikke gennemføre alt det, der er positivt – sådan som hr. Behnke definerede det – i Schengenkonventionen uden at tilslutte sig konventionen?

Nej, det kan man ikke, må jeg sige til hr. Behnke. Det, der f.eks. fremgår af artikel 40 og 41 i konventionen, vil det ikke være muligt at gennemføre på det grundlag, vi har i dag. For her skulle dansk politi – som hr. Behnke jo ved fra sit civile arbejde som politimand – sådan som det var tilfældet i en sag for nylig, hvor dansk politi havde nogle højreekstremister under observation her i København, og hvor disse bevægede sig videre fra København til Sverige, denne weekendmorgen have kontaktet svensk politi for at få tilladelse til at fortsætte observationen ind i Sverige. Det var altså disse højreekstremister, der medbragte brevbomber.

Som det jo er gældende i Schengenkonventionen, kunne denne observation være foretaget, uden at man havde fået kontakt, men man skulle så, efter man var kommet ind i Sverige, have taget kontakten. Men her måtte man altså stå tilbage. Nu var det så heldigt, at politiet i Malmø tog telefonen den morgen og gav dansk politi mulighed for at fortsætte ind i Sverige og foretage sine observationer og efterfølgende meddele svensk politi, i hvilken postkasse disse brevbomber var lagt, og efterfølgende fortsætte observationen tilbage til Danmark, og, da svensk politi havde fundet brevbomberne, foretage en arrestation her i landet.

Så jeg vil sige til hr. Behnke, at det, regeringen her gennemfører, er en lovgivning, som vil forbedre mulighederne for de kolleger, som hr. Tom Behnke har i dansk politi, for at foretage det nødvendige politimæssige arbejde over for kriminelle grupper, som bevæger sig over landegrænserne. Så enkelt kan det siges.

Jeg må nok sige, at jeg var lidt overrasket over, at fru Anne Baastrup i et tidligere indlæg sådan med en håndbevægelse tog hele dansk politi til indtægt for at skulle være enig med fru Anne Baastrup i, at det her var noget forfærdeligt noget.

Sådan er det ikke, og det ved fru Anne Baastrup godt, for under den høring, der var her i Folketinget, ved jeg, at der bl.a. var en fra rigspolitiembedet, som gav en meget klar og entydig tilkendegivelse om, at Danmark naturligvis skulle være med både i Europol og i Schengensamarbejdet.

Fru Anne Baastrup ærgrede sig over, at jeg ikke ville gå ind i de retlige problemstillinger. Dertil må jeg sige, at jeg ikke ved, om fru Anne Baastrup var ude i det øjeblik, men jeg gennemgik faktisk hele begrundelsen for artikel 142 og artikel 134 i Schengenkonventionen i forhold til det retlige grundlag, som gælder for Danmark i forhold til Edinburgh-Afgørelsen.

Formanden:

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Tom Behnke, og nu er vi i tredje omgang og derfor inde i de korte bemærkninger begrænsning.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen, jeg tror også, jeg kan gøre det meget kort, for jeg vil sige til justitsministeren, at jeg anerkender naturligvis, at justitsministeren gør det klart, at der er et problem her. Altså, vi har et problem i forholdet til det danske forbehold, hvis man flytter dele af samarbejdsområdet inden for Schengen over til at være søjle 1-område.

Der, hvor jeg bare mener at kæden så hopper af, det er, når regeringen så skal til at konkludere. Jamen hvad gør man så på baggrund af, at man anerkender, at der vil være et problem? Der siger man så, at man vil kigge på det, men man kan jo ikke stoppe alting i denne verden med ratifikation af konventioner osv., fordi der muligvis vil være et problem i en eller anden fremtid.

Forskellen på den situation, ministeren opridser, og så den eksisterende, er jo, at regeringskonferencen efter planen skal være afsluttet om to måneder, og at det problem, som regeringen selv anerkender at der muligvis vil komme, hvis man laver det her søjle 1-samarbejde – som meget jo taler for at regeringskonferencen ender med – rent faktisk er noget, man så står i om to måneder.